

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Homo fidelis quomodo est Dominus traditionum humanarum. tit. 233

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

baptizatores & alij? cur non scripturæ locus: Hoc est corpus meum, &cæ. quietat Luteranos & Zuinglianos, Matt. 26. & Marc. vltimo. Qui crediderit & baptizatus fuerit, &cæ. literam omnes ex æquo habent, sed non eundem intellectum. At quis erit hîc iudex? Ergo verum intellectum scripturæ concilium decernit. Secundò, concilia sunt necessaria. Nam oportet quòd sit quædam suprema potestas, id est, supra Papam & Cæsarem, quia fieri potest, quòd tum Papa, tum Cæsar sint hæretici, sicut contigit temporibus Arrij, vbi Papa Liberius & Cæsar Constantinus fuerunt Arriani: illis pro tunc nemo obligabatur obedire. Nā hoc casu Deo magis obedire oportet, quàm hominibus, Act. 5. Atta men vt populus interea sciat, vbi expectet sententiam veritatis, conciliū est necessarium: ideo hoc audire debemus, sicuti fecit etiā populus tempore Arrij &c. obediuit Niceno concilio.

Non igitur concilia sunt contra aut supra scripturā, nec condit novos articulos fidei, sed veritatē contra falsitatē hereticorum defendit, quatenus vna sit fides, vnū baptisma, vnus Dominus Ephe. 4. & ne sint in nobis schismata, 1. Cor. 1. Rom. 15. Qui ergo nō audit sacra, legitima & vniuersalia cōcilia, Ecclesiā Dei representantia, pro ethnico (id est, dānato gentili, qui non credit, & qui non saluabitur, &c.) habendus est.

HOMO FIDELIS QVOMO.

do est dominus traditionum hu-
manarum.

TITVLVS CCXXXIII.

Otandum primò, quòd homo per Christi fidem fit filius Dei, 1. Ioan. 1. id quod est magna dignitas, esse videlicet filium Dei. Subindè, filij Dei etiam hæredes sunt regni Dei, Roman. 8. Hæredes Dei,

LLI 3 & co-

& cohæredes Christi. Hanc ergo hæreditatem consequimur per fidem in Iesum Christum. Nam sicut hædes nos facit filios Dei, sic & hæredes regni Dei, & exindè fit quòd à nulla alia re opus est quærere salutem & iustificationem, nec à lege, nec caremoniis, nec sabbatho, nec cibo, potu, vestitu, ferijs, cultibus, &c. Nam illam habeo in promissione, quoniam sum per fidem filius & hæres Dei, modò retineam illam fidem in dilectione, & in eum finem homo fidelis est dominus traditionum, sicuti filius regis est dominus seruorum, quoniam filius regis &c. Non indiget homo in alia re, opere aut caremonia quærere iustificationem, quia illam solam fide apprehendit: ergo est dominus etiam sabbathi, Mat. 12. Mar. 3. habet aliquid maius & nobilius, quod illum iustificet coram Deo, id est, fidem.

Secundo, homo fidelis non sic est dominus traditionum, ne seruet, aut ad libitum contemnat carnaliter & superiores despiciat. Ab obedientia non est dominus, sed ab condemnatione & iustificatione, sicut Paulus non abiicit obedientiam à lege per fidem, Rom. 3. nec à gladio potestatis liberat per fidem, Roman. 13. Nec absoluit à peccato eos, qui resistunt potestati per fidei iactantiam, sed etiam propter conscientiam iubet obedire, &c. Quantum igitur ad iustificationem, fidelis est dominus traditionum, & sic Christus Mat. 12. & Mar. 3. Filius hominis etiam est Dominus sabbathi, id est, in tempore necessitatis, & 1 Cor. 3. Omnia vestra sunt, siue Petrus, siue Paulus, vita & mors: omnia vestra sunt, id est, subiiciuntur fidei vestræ. Nam hæc fides primò apprehendit iustificationem, at tamen ab obedientia Ecclesiæ non liberat fides, nisi in necessitate, &c.

Tertio, velle autem sic esse dominum omnium traditionum, id est, quando mihi placuerit, aut faciam, aut negligam, nõ pecco ad quam partè declinabo, &c. hæc

&c. Hæc est carnalis libertas. Nam iubet Dominus obedire potestati, Roman. 13. & 1. Pet. 2. iubemur obedire omni creaturæ propter Deum. Qui ergo contemnit traditiones, etiam potestatem contemnit, & sic est peccatum. Subindè læditur charitas & vnitas proximi. Concordia & charitas res magna est: ne illa violarentur, Paulus noluit manducare carnes in æternum, 1. Corinth. 8. licet manducatio illa non iustificaret, sic propter concordiam & vnitatem circumciditur Timotheus, Actorū 16. attamen quod dæi tribuebāt circumcisioni iustificationem, noluit circumcidere Titum. Galat. 2. Hæc omnia in eum finem dicuntur, vt sciatur vnde sit iustificatio & salus nostra, non scilicet à lege, cæremonijs, &c. sed per fidem impetratur in Iesum Christum. Subindè sequi debet obedientia legis, cæremoniarū & cultuum. Hæc enim retinent & ampliorem reddunt gratiam.

QVOMODO REGNUM DEI
non est cibus & potus.

TITVLVS CCXXXIIII.

Rotandum primò, quòd Deus habet duplex regnum, in quo viuit & regnat: vnum in cœlis, in quo Deus est & residet, vt rex immortalis & inuisibilis solus Deus, 1. Timoth. 1. Regi sæculorum immortalis & inuisibili, &c. Hoc regnum plenum est omni gaudio & bonis, sicut Esai. 46. dicit, quòd oculus non vidit, nec auris audiuit &c. in hoc regno præsidet omnibus angelis & creaturis. Aliud quoq; regnum habet hic in terris DEVS, & illud non est res corporalis, nec extra hominem, nec cibus, potus, vestitus, locus, &c. aut pecunia, agri, domus, &c. Hæc omnia corporalia sunt, & extra hominem. sed est res spiritualis in homine, vt fides, charitas, humilitas,

LLI 4 castitas,